

[Indenrigsministeren.]

praktisk Forretningsmand og saa indlevet i de Ting, der er afgørende for privat Beskæftigelse, at han vil være enig med mig i, at intet er saa afgørende for det private Boligbyggeris større eller mindre Omfang som Følelsen af Tryghed eller Utryghed over for den kommende Tid. Hvis en Mand skal bygge, men har en Følelse af, at der er en vis Sandsynlighed for, at Materialepriserne vil synke, eller at Rentefoden vil synke og Obligationskurserne stige, ja, saa er alle andre Forhold, der kan virke ind paa Byggeriet, Smaaating i Sammenligning med den direkte Interesse, den paagældende da føler, og som giver sig Udtryk i, at han vil vente og se, om de nævnte Momenter ikke giver sig Udslag. Det er det, der virker i Øjeblikket. Det ved det ærede Medlem ogsaa udmærket, men det ærede Medlem har en vis politisk Interesse i at sige, at Nedgangen skyldes den Smule Forhøjelse af nogle Ejendoms-skatter, der fandt Sted i Fjor. Det siger jeg ikke noget til, det er det ærede Medlems Opgave — vi har hver vor Opgave, det er det morsomt at ved at leve, at enhver har sin Opgave til de forskellige Tidspunkter —, men at den Opfattelse, jeg her har hævdet med Hensyn til Bølgegangen i det private Byggeri, er den rigtige, vil det ærede Medlem kunne faa bekræftet ved at gennemgaa den sidste Menneskealders Historie vedrørende Boligbyggeri her i Landet.

Stensballe: Jeg var ret indforstaaet med, at jeg vilde faa det Svar af den højtærede Indenrigsminister, som jeg fik, hvad mine to første Spørgsmaal angaar. Derimod maa jeg sige, at den højtærede Indenrigsministers Svar skuffer mig noget for det sidste Spørgsmaals Vedkommende.

Vi er jo enige om, at det her gælder om at skabe prismæssigt billige, men sunde og gode Lejligheder til mindrebemidlede børnerige Familier, og jeg havde troet, at hvis der var en Mulighed for, ud over det her foreslaaede Parcelbyggeri, at skaffe billige Boliger paa anden Maade, havde den højtærede Indenrigsminister ogsaa stor Interesse for det. Det er desuden refereret mig, at den højtærede Minister har vist stor Interesse for Sagen under Forhandlingerne i Folketinget i Gaar — desværre er Fortrykket ikke kommet endnu, saa at jeg kan se, hvad den højtærede Minister har sagt.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at hvad Parcelbyggeriet angaar, var det Mening at skabe en aaben Bebyggelse,

og det er rigtigt, og at 3 Etager var højeste Bebyggelse, og det er ogsaa rigtigt. Men jeg kan ikke indse, at dette, at man bygger Ejendomme med Mansardetage — og andet er der jo ikke Tale om at bygge —, enten den øverste Etage saa anvendes til at indrette et Værelse mere til hver af de 4 Lejligheder, eller den indrettes saadan, at der kan være 6 Familier i Huset, skulde blive til Skade for Bebyggelsens Aabenhed. Men der er altsaa en Mulighed for at skabe billigere Lejligheder og dog lige saa gode og sunde Lejligheder, som hvis man kun lader 4 Familier bo i Huset.

Den højtærede Minister henviste til, at Forslaget er fremkommet sent, og det erkender jeg; naar jeg har rejst Spørgsmaalet her i Dag, er det, fordi det er blevet refereret for mig, at der under Forhandlingerne i Gaar i det andet høje Ting blev udtalt en vis Velvilje for Tanken af den højtærede Indenrigsminister, og det er jo et Forhold, der er let at overse, og Ændringsforslag kan stilles i Løbet af et Minut. Jeg har spurgt den højtærede Minister, om han vilde stille Ændringsforslaget; jeg mener ikke, det kan nytte, at jeg selv gør det, navnlig ikke efter det undvigende Svar, jeg har faaet af Ministeren. Jeg erkender, at den højtærede Minister ikke slog Tanken ned, men henviste til, at den kunde drøftes videre i det Udvalg, som eventuelt skal til at arbejde. Jeg beklager imidlertid, at jeg ikke har mødt større Velvilje hos Ministeren, men derved er jo intet at gøre.

Olaf Nielsen: En kort Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister i Anledning af det i øvrigt periferiske Spørgsmaal, Ministeren omtalte: Aarsagerne til Stagnationen af Byggeriet. Jeg kan være enig med den højtærede Minister i, at det er Utryghed, der har standset Byggeriet, men ikke i, at denne Utryghed skyldtes Materialepriserne, for efter den Situation, der var i hvert Fald den største Del af sidste Aar med Hensyn til Valutacentralen og alt dette, var der ingen Grund til at forvente, at Priserne skulde vende i Løbet af en overskuelig Tid; først den Depression, som satte ind sidst paa Aaret, medførte, at man stillede sig afventende. Jeg kan derfor ikke erkende, at Byggeriet sidste Aar skulde være standset paa Grund af Utryghed med Hensyn til Materialepriserne. Derimod tror jeg, det var Utrygheden ved at anbringe Penge i Byggeforetagender, efter at vi havde faaet de nye Skatter til den fælleskommunale Udligningsfond, og